

părute? Ghimpele disperărei, treptat și dureros, se înfigea în inima omului, dar vântul, care știe și multă înțelepciune, ajunse din urmă pe om și îi spuse;

— De când te părăsii, tot umblu și spicuesc frumoase înțelesuri pentru tine; ascultă, nu te întunecă, omenirea și câmpul se aseamănă

cât va trăi soarele pe cer, și în una și în celălalt florile vor răsări mereu...

Omul fu întremat și speră că vor mai reveni învoaltele flori despre care aflase și pe care sufletul său le plângea cu drept cuvânt. ¹⁾

Th. Cornel.

¹⁾ Din prea frumosul volum „Mentalia“.

Scrisori de Suverani ¹⁾

Azi, când evenimentele politice externe aduc la ordinea zilei atențiunea popoarelor asupra diferiților suverani interesați în conflictul balcanic credem că e interesant a publica scrisorile de mai jos adresate Regelui României cu ocaziunea jubileului din 1906. Cititorii pot vedea întrânsel frazele unor frumoase expresiuni de simpatie și urări de fericire, din partea unor suverani europeni, dar în acelaș timp să poată compara sinceritatea condeelor suverane până la ce margini poate ajunge și câtă diferență există între fapte și vorbele scrise, în cât adeseori unii din ei, cum e bătrânul Frantz Iosef, întrec în falșitate pe cei mai comuni oameni. Ii dăm locul de frunte:

Austro-Ungaria

Scumpe frate și văr,

Patruzeci de ani ce s'au scurs de la suirea Majestății Voastre pe tronul României au inaugurat pentru cea fără o eră de avânt general și de o prosperitate vecinic în creștere. Cu omagiile entuziaste pe cari credincioșii supuși ai Majestății Voastre, au ținut a vă încunjura în această împrejurare, se alătură numeroase asigurări de simpatie și venerațiune din partea străinătății. Amiciția sinceră, de o potrivă de

lungă, care ne unește mă face în mod osebit a resimți nevoia de a oferi Majestății Voastre, cu ocaziunea acestei aniversări, dorințele mele cele mai călduroase pentru fericirea Sa și a Augustei sale soții. Poate Majestatea Voastră să se bucure încă mulți ani fericiți spre a găsi în iubirea recunoscătoare a poporului său recompensa datorită sforțărilor sale, pentru gloria și buna existență a României! Cu plăcere gădesc această ocaziune pentru a reînvi Majestății Voastre, expresiunea unui atașament sincer și a unei distinse considerațiuni prin care sunt:

al Majestății Voastre bun frate și văr.
Frantz Ioseph.

Viena 10 Mai 1906.

S'a văzut sinceritatea felicitărilor drăguțului de Impărat până unde a mers, față de existența României și gloriei sale. Drăguțul de Impărat nu pomenește nici un cuvânt de afecțiune și la adresa poporului român în special și zice: „amiciția sinceră, de o potrivă de lungă care ne unește“ adică: pe noi suveranii, iar nu pe noi națiunile.

R u s i a

Tzarskoé Zelo

7 April 1906.

Domnul meu frate,

Cu ocaziunea zilei îndoit memorabilă a aniversării de 40 ani de la intrarea Majestății Voastre pe pământul Princi-

¹⁾ Scrisorile sunt traduse din volumul oficial: „Amintiri despre jubileul de 40 ani de domnie al M. S. Regelui Carol“ în text francez.

patelor Moldovei și Valachiei și a aniversării a 25-a a încoronării sale ca rege al României, țin a reînoi toată deosebita expresiune a sentimentelor amicale care m'a unit cu Majestatea Voastră.

Rusia este strâns legată cu România, prin istorie ca și prin comunitatea religioasă prin care s'au unit într'o glorioasă confraternitate de arme, făcând să se vadă acum trei zeci de ani, valoarea armatei române sub înalta conducere a Majestății Voastre. — Nu pot deci de cât să fiu vesel pentru prosperitatea, pe care poporul român a dobândit în timpul domniei voastre, și care a devenit un element așa de prețios ordinei și păcii. Adresând lui Dumnezeu rugăciuni ferbinți pentru ca el să vă conserve mult timp afecțiunea națiunii române, vă rog de a primi asigurările repetate, de înaltă stimă și de neschimbat atașament cu care sunt :

Al Maestații Voastre Bun frate
Nicolas.

E de remarcă că Țarul Nicolae pomeneste indelung elogiile sale și la adresa poporului român.

T u r c i a

Către Majestatea Sa, Nobilul și iubitul nostru amic.

Legăturile strânse de bună vecinătate ce din fericire există între cele două state și afecțiunea specială ce am pentru Majestatea Voastră, îmi dă prilejul de a-i aduce sincerele mele felicitări și a-i reînoi sentimentele mele afectoase, cu frumoasa ocaziune a apropriei aniversării a 40-a de la suirea Majestății Voastre pe Tronul Regal, exprimând tot de-o dată urări sincere din partea mea pentru prelungirea zilelor și pentru păstrarea sănătății Majestății Voastre.

Abdul Hamid.

În 14 Rebiul Evvel 1324.

Scrisoarea sultanului Abdul Hamid începe cu mult bun simț ocupându-se de-o potrivă și de națiune și de Tron. Se întrevide lipsa de vre-o dușmănie la adresa poporului Român, care-l pune pe aceeași treaptă cu tronul.

B u l g a r i a

Vecina noastră Bulgarie are o scrisoare foarte cordială :

Sire și scump văr,

Iată 40 ani de când Majestatea Voastră lucrează neobosit pentru mărirea scumpei sale țări, cu o mână prevăzătoare și sigură. Ea călăuzește destinele poporului Român către un ideal de glorie și de fericire. Nobila sarcină pe care Majestatea Voastră a făgăduit să n'o părăsească, în afară de succesele strălucite cu care le-a împodobit, o recompensă mult mai dulce: conștiința progresului repede și de necomparat al României în calea activității sociale, în cucerirea sa sigură și pacifică a existenței fie-căruia și a prosperității tuturor.

Când comparăm Principatul debil, nesiguranța viitorului său, peste care Majestatea Voastră a fost chemată a domni aproape o jumătate de secol, Regatului forte și înflorit, Statului puternic și modern care este astăzi opera sa, ne umple de respect în fața gândirii înălțătoare și creatoare, prin care stăruitoare voință, a îndepărtat evenimentele contrarii și a tras din ele servicii ca mărețe și impunătoare izbânzi. În acest moment solemn, Sire, unde poporul vostru își sărbătorește regele său, prea iubit, și se plătește de-o datorie de recunoștință față de creatorul Patriei sale, Bulgaria, și Suveranul ei nu pot rămânea străini la nobila manifestare care vi se pregătește.

Partea glorioasă pe care Majestatea Voastră, în capul bravei Sale armate,

a luat-o odinioară la opera libertății noastre, ne-a lăsat și nouă o datorie de recunoștință.

Sunt fericit, Sire și scump văr, de a Vă prezenta, în numele meu și al poporului meu, sincerile noastre felicitări și de a Vă asigura urările cele mai cordiale pe cari le facem pentru fericirea Majestății Voastre, pentru mărirea augus-

tei sale case și pentru gloria României
In aceste sentimente rămân,

Sire și scump văr al Maestății Voastre
cel mai afecționat văr
Ferdinand.

Palatul din Sofia,
2 Mai 1906

(Contrasemnat) *D. Petkow.*

M. D.

S o n e t

Adese-ori gândindu-mă la tine
In noaptea rece, tristă și tăcută,-
Icoana ta duioasă și pierdută
Mă adâncește 'n visuri dulci și line.

Spre lumea cea de veci necunoscută
Se 'nalță 'ncet gândirile'mi senine;
Iar raza purpurie a lunii pline
S'apropie încet și mă sărută...

Eu mă gândesc la tine 'n totdeauna
Când bate 'n geamul meu târzie luna,
Și nici nu știu de ce mă întristez;

Icoana ta în suflet mi-e sculptată,
Și 'n gândul meu frumoasă adorată
Te am pe veci. Mă culc să te visez.

Mireio.

MOȘ AJUNUL

Sunt ani de atunci.... Când se apropia Crăciunul par'că eram altul... Mă transportă bucuria și mă transformă în așa fel în cât nu mai mă cunoșteam nici eu.

Plăcerea mare era să merg cu „bună dimineața“, ce căștigam era floare la ureche... Strigarea și umbletul din casă 'n casă era totul...

'Mi-aduc aminte cum cu vre-o lună înainte făceam plănuri cu tovarășii mei de jocuri și hotărâam cam pe unde să mergem. Cu o zi două înainte planul rămânea defi-

nitiv.

In seara de „bună dimineața“ pe la 3, 3¹/₂ după miezul nopții numai ce auzeai:

— „Bună dimineața, la moș ajun, ne dai, ne dai!...“ Și tovarășii repetau de vre-o două, trei ori având grije să adauge la urmă și numele meu.

Eu când îi auzeam, mă îmbrăcam în grabă, îmi luam săculețul și eșeam repede, repede... Că era pe mine numai D-zeu știe!... Mi se părea că pun mâna pe cele mai